

Setkání

BISKUPSTVÍ ČESKOBUDĚJOVICKÉ

červen 2024 / ročník XXXIV

**P. Karel M. Vrba
oslaví 90 let**

**90. narozeniny
prof. K. Skalického**

**Zakončení „Kurzu
pro služebníky
Eucharistie“**

BISKUP MONS. VLASTIMIL KROČIL A VIKARIÁT STRAKONICE VÁS ZVOU NA

DIECÉZNÍ POUŤ

5. 10. 2024 | STRAKONICE-HRAD

9.00 RŮŽENEC | 9.30 MŠE SV.
SAMOSTATNÝ PROGRAM PRO DĚTI
11.00 PŘEDNÁŠKY

o modlitbě
KARMELITÁN
P. PAVEL POLA

životopisná přednáška
NUNCIUS
MONS. JUDE THADDEUS OKOLO

o vztazích v rodině
MANŽELÉ
IMLAUFOVI

12.30 TEÁTR PAVLA ŠMÍDA
14.30 ZÁVĚREČNÉ POŽEHNÁNÍ

TUTO POUŤ FINANČNĚ PODPÓRILLO MĚSTO STRAKONICE A SPOLEK MOST-ČESKÉ BUDĚJOVICE

WWW.DIECEZNIPOUT.CZ

Obsah

Editorial	3
Účastníci „Kurzu pro služebníky Eucharistie“ převzali pověření	4
Teologická fakulta slaví životní jubileum prof. Karla Skalického	5
Vyšla kniha k 90. narozeninám Karla Skalického	6
Personalia	6
P. Karel Maria Vrba – 90 let	7
Vikariátní poutní setkání v Chrobolech: „Ty jsi po Bohu ta nejprvnější“	10
Poděkování za kostelní sbírku na opravu kostela v Chlumu u Třeboně	11
Slovo života pro děti	12
Křestní roucho, slavnostní šat křesťanů (III.)	14
Poutní setkání rodin vikariátu Prachatice	15
Stovky návštěvníků FamilyFestu oslavovaly rodinu	16
„Wake up“ festival se líbil	17
Farní misie v Březnici	18
LŠTĚNÍ: Zůstávejte v Kristu jako svatý Vojtěch	19
TEEN ERA MEETING	19
V Nepomuku můžete vidět oceněná díla soutěže Svatojánské mosty 2024	20
VZTAHY, VZTAHY, VZTAHY...	21
Novinky z Diecézně-misijního mezinárodního semináře Redemptoris Mater	22
LETNÍ SETKÁNÍ DĚTÍ A MLÁDEŽE 2024 „PROJEKT TAU“	23
Poutě BIGY „Po stopách raného křesťanství“	24

Měsíčník AKTUALITY – SETKÁNÍ

Vydává Biskupství českobudějovické

Kontakt: Biskupská 4, 370 01 České Budějovice,
e-mail: setkani@bcb.cz

Redakční rada: JUDr. Jan Kotous – předseda,
P. Dr. Zdeněk Mareš Th.D., Mgr. Ondřej Doskočil, Th.D.

Šéfredaktor: Ing. Petr Samec, Dr.

Grafika a sazba: Zuzana Prokopová

Tisk: MPRINT s.r.o., České Budějovice

Evidenční číslo MK ČR E 6603

ISSN 1212-8074

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení rukopisů a nezodpovídá za obsah inzerce.

Uzávěrka příštího čísla je 10. 6. 2024

Vážení odběratelé, náklady na výrobu jednoho čísla činí 25 Kč. Příspěvek na ně můžete formou daru pro diecézi na účet Biskupství českobudějovického u UniCredit Bank, a.s., č. ú.: 1387924949/2700, variabilní symbol: 11. Účtárna biskupství na vyžádání vystaví doklad o daru pro daňové účely.

Foto na titulní straně: P. Karel Vrba žehná nový kříž na věži farního kostela sv. Víta v Českém Krumlově (17. 12. 1971); Foto: archiv Vladimíra Červenky.

S radostí vám oznamuji,
že z rukou českobudějovického biskupa
přijmu kněžské svěcení.

sobota 29. června 2024 v 10:00
v katedrále sv. Mikuláše

Primiční mši svatou
budu sloužit v neděli 30. června 2024 v 16:00
v kostele Nejsvětější Trojice na Křemešníku.

Srdečně vás zvu, prosím o modlitbu
a těším se na setkání s vámi!

Editorial

Měsíce květen a červen jsou obdobím, kdy se nejčastěji konají kněžská svěcení či se slaví jejich výročí. I mnoho kněží z naší diecéze si již připomnělo nebo ještě připomene den, kdy Bůh do jejich duše navždy vtiskl dar kněžství. Svatý Jan Maria Vianney, patron kněží, zdůraznil nezastupitelnou roli kněze, když řekl: „Dobrý pastýř, pastýř podle Božího srdce, je největším pokladem, který může Bůh darovat farnosti, je to jeden z nejvzácnějších darů Božího milosrdenství.“ Kněz zůstává křesťanem spolu s ostatními křesťany, ale byl vyvolený z lidí, aby jim sloužil tím, že jim „otevřít nebe“ a zprostředkovává Boží život. Kněz není knězem pro sebe, ale pro všechny. Toto je jedna ze zásadních výzev dnešní doby. Kněz, muž Božího Slova a modlitby, a služebník Božích milostí, udělovaných ve svátostech, je pozván dnes, více než kdy jindy, být nástrojem radosti a naděje. Lidem, kteří už nejsou schopni vnímat, že Bůh je Otec, který miluje člověka, je kněz po-

volán zvěstovat, že život je veliký Boží dar a že jedině Ježíš Kristus je schopen mu dát plný smysl.

V době, kdy přihlížíme nízkému počtu kandidátů ke kněžství v seminářích nejen v České republice, ale v celé Evropě, jsme Bohu vděční za každého mladého muže, který se dnes s odvahou a upřímností vydá po cestě za Pánem, aby s velkým srdcem sloužil mladým i starým lidem, dětem i manželským párům, lidem věřícím i těm, kdo jsou od Boha daleko.

I v naší diecézi se budeme radovat v měsíci červnu z tohoto velikého daru Boží lásky, kterým je kněžského svěcení. V sobotu 29. června přijme v katedrále sv. Mikuláše v Českých Budějovicích Vojtěch Razima z diecézního semináře vkládáním rukou Mons. Vlastimila Kročila dar kněžské služby. Bylo by zajisté dobře, kdybychom se této slavnostní chvíle zúčastnili, přišli poděkovat Bohu za milost, se kterou shlédl na tuto diecézi, a zároveň si vyprošovali na přímluvu Panny Marie a sv. Mikuláše dar nových kněžských povolání a povolání k zasvěcenému životu vůbec, podle slov Pána Ježíše: „Proste proto Pána žně, aby poslal dělníky na svou žně.“

R.D. ThLic. Ing. Zdeněk Gibiec,
rektor Diecézně-misijního mezinárodního semináře Redemptoris Mater v Českých Budějovicích

Napište redakci

Vážení čtenáři, uvítáme vaše názory a reakce na příspěvky v časopisu Setkání. Zapojit se můžete také formou diskusních příspěvků k jednotlivým nabízeným tématům, a to sdělením vlastního názoru či osobní zkušenosti.

Vaše reakce a příspěvky posílejte na e-mailovou adresu: setkani@bcb.cz, nebo na adresu redakce: Redakce časopisu Setkání, Biskupská 4, 370 01 České Budějovice

Účastníci „Kurzu pro služebníky Eucharistie“ převzali pověření

V sobotu 25. května 2024 v katedrále svatého Mikuláše slavnostně předal diecézní biskup Mons. Vlastimil Kročil pověření pro mimořádnou službu pro podávání Eucharistie při mši svaté a při návštěvách nemocných celkem 50 mužům, kteří navštěvovali letos a v části minulého roku „Kurz pro služebníky Eucharistie“.

Na základě tohoto pověření mohou tito pověření věřící pomáhat knězi s rozdáváním svatého přijímání, což je potřebné zvláště o nedělích a velkých svátcích, kdy přistupuje ke svatému přijímání větší počet věřících. Také mohou přinášet Nejsvětější svátost nemocným do nemocnic, do domovů důchodců nebo domů těm, kteří by jinak ke svatému přijímání přistoupit nemohli. Pověření převzalo 50 mužů z různých částí českobudějovické diecéze, kteří byli doporučeni duchovními správci farností a na základě jejich doporučení absolvovali „Kurz pro služebníky Eucharistie“ pořádaný českobudějovickou diecézí. V rámci kurzu vyslechli přednášky o liturgii, dějinách liturgie,

službě lektora a akolyty a jejich postavení z hlediska kanonického práva a službě nemocným. Přednášejícími byli například současný rektor Arcibiskupského kněžského semináře v Praze, PhDr. Radek Tichý, Ph.D. et S.L.D. nemocniční kaplan Mgr. et Mgr. Ondřej Doskočil, Th.D., jindřichohradecký probošt P. Ivo Prokop nebo soudce metropolitního církevního soudu R. D. JCLic. Mag. theol. Stanislav Brožka.

Pověření je uděleno na dobu dvou let. Poté, co se tito nově pověření ve své službě osvědčí, mohou přijmout službu akolytátu.

Markéta Frejlichová

Foto: Petr Šmílec

Foto: Michal Klečka / Člověka vira

Teologická fakulta slaví životní jubileum prof. Karla Skalického

V květnu letošního roku oslavil 90. narozeniny emeritní profesor Teologické fakulty JU, česko-římský teolog a hlubocký rodák Karel Skalický.

Mons. prof. Dr. Karel Skalický, Th.D.

Karel Skalický se narodil o hlubocké svatojánské pouti, která v roce 1934 vrcholila 20. května. V padesátých letech nejprve studoval lesní inženýrství, rozhodl se ale vyslyšet povolání stát se knězem a za poměrně dobrodružných okolností v roce 1956 u Dolního Dvořiště opustil Československo nořící se do temnot totalitního režimu. V Římě vystudoval teologii, stal se knězem a pokračoval v akademické kariéře. Absolvoval stáž v Latinské Americe, přednášel v Zambii a

navštěvoval československé krajanské komunity. Vedle práce na Papežské lateránské univerzitě pracoval s dětmi a mládeží, pomáhal uprchlíkům z Československa i dalších zemí. Vedl také redakci filosoficko-teologického časopisu „*Studie*“, který se věnoval i politické situaci v Československu a morální podpoře protikomunistické opozice. Až do jeho smrti byl také sekretářem kardinála Josefa Berana.

V 90. letech se Karel Skalický vrátil do Česka a začal přednášet teologii a religionistiku na Teologické fakultě JU. V letech 1996-1999 byl děkanem fakulty, poté do roku 2012 proděkanem. Vedl také dnešní Katedru teologických věd. Prezident republiky Václav Klaus mu v roce 2006 propůjčil „*Řád TGM*“, v roce 2015 mu ÚSTR udělil „*Cenu za svobodu, demokracii a lidská práva*“ a u příležitosti státního svátku 17. listopadu mu v roce 2023 udělila Masarykova univerzita „*Stříbrnou medaili*“. „*Jsem rád, že se bohatý a dlouhý život pana profesora a jeho dílo a zkušenosti tak specificky propjaly do dnešní podoby naší fakul-*

Teologická fakulta JU uspořádala 30. dubna 2024 k nadcházejícím narozeninám pana prof. Skalického komorní interní oslavu, které se zúčastnil i rektor JU prof. Ing. Pavel Kozák, Ph.D.

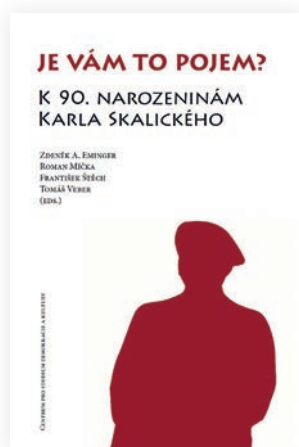
ty, která také propojuje teologické a religionistické studium náboženství, péči o druhé a výchovu dalších generací s duchovními a filosofickými kořeny, na kterých stojí kvalitní a zodpovědné mezilidské vztahy“, dodává k jubileu prof. Skalického děkan Opatrný. V roce 2020 vyšel v nakladatelství Trinitas první díl jeho pamětí pod názvem „*Vyznání na hraně času a věčnosti*“, které prof. Skalický u příležitosti svých 90. narozenin symbolicky věnoval své fakultě. Péčí prof. Jaroslava Vokouna a jeho žáků vznikla s podporou Teologické fakulty JU kniha „*Nos autem infirmi*“ (CDK Brno, 2024) věnovaná prof. Skalickému k jeho 90. narozeninám. S podporou Jihočeské univerzity pak Katedra teologických věd vedená doc. Svobodou připravila k 20. 5. 2024 spuštění odborného teologicko-religionistického časopisu „*KS Studies*“, který naváže na římské „*Studie*“.

doc. Michal Opatrný, děkan TF JU

Vyšla kniha k 90. narozeninám Karla Skalického

Nakladatelství „Centrum pro studium demokracie a kultury“ vydalo knihu s názvem „Je vám to pojem?“ s podtitulem „K 90. narozeninám Karla Skalického“.

Editoři Zdeněk A. Eminger, Roman Míčka, František Štěch a Tomáš Veber vybrali do knihy příspěvky celkem 41 lidí, kteří na 300 tištěných stranách vyjádřili úctu, obdiv či vděčnost římskokatolickému knězi, teologovi, pedagogovi, redaktori, spisovateli a exulantovi, profesoru Karlu Skalickému. Příspěvky jsou ve formě textů, fotografií nebo obrazů.

Přesně v den 90. narozenin prof. Skalického, v pondělí 20. května 2024, se v českobudějovickém

Domě umění uskutečnilo setkání oslavence s více než stovkou gratulantů z blízka i z daleka. Mezi nimi byli například českobudějovický biskup Mons. Vlastimil Kročil, Dr. Zdeněk Mareš, Th.D., děkan katedrály sv. Mikuláše a olomoucký pomocný biskup Mons. Antonín Basler. Během večera plného laskavých setkání prof. Skalický také podepisoval novou knihu „Je vám to pojem?“

Na webové stránce www.karelskalicky90.cz najdete další informace k 90. narozeninám prof. Skalického. V budoucnu se tato stránka stane kmenovou stránkou pana profesora Skalického a nadace, která bude spravovat jeho myšlenkový odkaz.

Petr Samec

Personalialia

A/ Životní jubilea:

Mons. prof. Dr. Karel SKALICKÝ, Th.D.,
oslavil **20. 5. 2024** své **devadesáté narozeniny**.

R. D. Mgr. Petr PLÁŠIL,
oslaví **8. 6. 2024** své **šedesáté narozeniny**.

K životnímu jubileu upřímně blahopřejeme.

B/ Výročí kněžského svěcení:

R. D. ThLic. Jarosław Józef ŚCIERASZEWSKI,
oslavil **21. 5. 2024** své **třicáté výročí kněžského svěcení**.

R. D. Andrzej URBISZ,
oslavil **21. 5. 2024** své **třicáté výročí kněžského svěcení**.

R. D. Mgr. Michal PULEC,
oslavil **5. 6. 2024** své **dvacáté výročí kněžského svěcení**.

P. Jan Justin BERKA, OCist., oslavil **5. 6. 2024**
své **dvacáté páté výročí kněžského svěcení**.

K výročí kněžského svěcení upřímně blahopřejeme.

Z diáře otce biskupa VLASTIMILA KROČILA

1. 6.	10:00	České Budějovice, kostel Svaté Rodiny:
mše svatá s udělením akolytátu a lektorátu
	15:00	Strašín: žehnání domova důchodců
	16:30	Strašín, kostel: růženec, mše svatá
2. 6.	8:00	České Budějovice, kostel Obětování Panny Marie: mše svatá, 750 let od posvěcení
7. 6.	18:00	České Budějovice, kostel Srdce Páně: poutní mše svatá
8. 6.	10:30	Lišov: mše svatá s udělením svátosti biřmování
13. 6.	17:00	Dobrá Voda u Nových Hradů: růženec, mše svatá
15. 6.	10:00	České Budějovice, kostel Svaté Rodiny: mše svatá s udělením kandidatury
16. 6.	10:00	Kasejovice: mše svatá s udělením svátosti biřmování
29. 6.	10:00	České Budějovice, katedrála: kněžské svěcení
30. 6.	10:00	Třeboň: mše svatá s udělením svátosti biřmování
4. 7.	19:30	Velehrad: Večer lidí dobré vůle
5. 7.	10:30	Velehrad: poutní mše svatá
14. 7.	10:00	Sušice: mše svatá
20. 7.	10:00	České Budějovice, katedrála: jáhenské svěcení

Změna vyhrazena

P. Karel Maria Vrba – 90 let

Devět desetiletí života oslaví Jeho Milost Karel Maria Vrba, čestný kanovník Katedrální kapituly v Českých Budějovicích, žijící na odpočinku v Blatné, v červenci tohoto roku. Je tak v současnosti druhým nejstarším knězem naší diecéze po P. Karlovi Skalickém (* 20. 5. 1934). Z trvalých jáhnů pak patří dané prvenství Augustinu Jarolímkovi (* 25. 8. 1933).

Připomeňme si tedy nyní život a působení jubilanta v datech a faktech.

Narodil se v neděli 22. 7. 1934, o svátku sv. Maří Magdaleny, v Čechelovicích čp. 41 („U Mrázů“), v domě svých rodičů, rolníka Josefa Vrby (* 16. 3. 1895, † 25. 2. 1948) a Marie, rozené Haráškové z Čechelovic čp. 30 („U Kameníků“) (* 2. 8. 1905, † 1. 1. 1993). Svátost křtu obdržel ve farním kostele sv. Petra a Pavla v Záboří o týden později, dne 29. 7., na svátek sv. Marty, z rukou místního faráře, P. Václava Bodláka. Za kmotry mu šli Karel Klecán, rolník ve Slivonicích čp. 3, po němž získal jméno, s manželkou Anastázií, rozenou Vrbovou, tedy strýc s tetou. Byl čtvrtým z celkem pěti potomků svých rodičů. Nejstarší Anastázie (* 22. 10. 1927, † 31. 10. 1927) zemřela po deseti dnech života. Následovala Marie, provdaná Pohanková v Kasejovicích (* 2. 7. 1930, † 7. 1. 2023), pak Václav (* 18. 9. 1932, † 21. 2. 2009) a nejmladším ze sourozenců byl Josef (* 8. 12. 1941, † 2. 4. 2017).

Vrbové byli selským rodem, který přišel do Čechelovic, v té době patřících ke statku Střelské Hoštice, ještě za časů poddanství a roboty, roku 1832. Tehdy se Vojtěch Vrba (* 21. 4. 1809, † 19. 6. 1872), rodem z Mnichova na strakonickém panství řádu maltézských rytířů, přiženil do čp. 5 k Marii Machové (* 4. 3. 1813, † 9. 2. 1886), dceři čechelovického sedláka a rychtáře Matouše Macha. Vojtěchovi potomci ve vsi zakotvili a později zde žili kromě čp. 5 ještě na usedlostech čp. 41 a čp. 69. Do čp. 41 („U Mrázů“), rodného domu P. Karla Vrby, se přiženil 7. 10. 1856 jeho pradědeček Vojtěch Vrba ml. (* 7. 4. 1833, † 4. 1. 1888) k Terezii, rozené Kalbáčové z Čechelovic čp. 46 (* 22. 2. 1830, † 30. 11. 1891), vdově po předešlém hospodáři Františku Mrázovi († 7. 5. 1856).

Zábořská farnost, z níž náš jubilant pochází, se vyznačovala značným množstvím kněžských a řeholních povolání. V období od sklonku 18. do 20. století víme o čtrnácti světských i řeholních kněžích a minimálně patnácti ženách, jež se rozhodly pro zasvěcený život. Z kněží to byli: P. Matěj Beran z Mečichova, farář v Prádle a Vrčeni (* 14. 1. 1861, † 22. 8. 1908), P. Václav Corvin ze Záboří, lokalista ve Střelských Hošticích a Dolním Bukovsku (* 21. 9. 1774, † 31. 8. 1829), P. František Černý ze Záboří, farář v Janově (* 31. 7. 1879, † 20. 4. 1926), P. Václav Houra ze Záboří, katecheta v Plzni a v Praze-Karlíně (* 26. 9. 1870, † 11. 12. 1939), P. Josef Jirsa z Mečichova, farář ve Slavkově a Sudoměřicích u Bechyně (* 8. 5. 1869, † 6. 4. 1950), P. Antonín Komrska z Hlupína, děkan ve Veselí nad Lužnicí (* 12. 5. 1890, † 17. 8. 1967), P. Jan Komrska z Hlupína, superior mateřince Školských sester de Notre Dame v Horažďovicích

P. Karel Vrba jako čestný kanovník Katedrální kapituly v Českých Budějovicích

(* 18. 7. 1884, † 6. 8. 1939), P. Karel Šmákal z Mračova, farář v Římově (* 29. 6. 1924, † 25. 6. 2002), P. Antonín Varous z Doubravice, farář v Dírně (* 15. 6. 1891, † 24. 7. 1940). P. Antonín (František) Vonášek z Mečichova, kněz řádu obutých augustiniánů v Ročově a Praze (* 26. 11. 1845, † 23. 7. 1906), P. Josef Vonášek z Mečichova, katecheta v Žirovnici a Jindřichově Hradci (* 28. 4. 1882, † 8. 12. 1923), P. Václav Zach z Milčic, farář v Hoříně a děkan v Sedlici (* 26. 5. 1871, † 1. 9. 1931) a P. Karel Zíka z Mečichova, řadu let vězněný komunistickým režimem, naposledy pak administrátor v Záboří (* 19. 10. 1908, † 2. 4. 1983). P. Karel Vrba tento výčet prozatím chronologicky uzavírá.

Zbožné dívky ze zábořské farnosti volily pro zasvěcený život majoritně Kongregaci Školských sester de Notre Dame, jejíž mateřinec (centrální dům se sídlem generální představené

P. Karel Vrba (vpravo od biskupa Hloucha) při svém kněžském svěcení v českobudějovické katedrále (27. 6. 1971).

a noviciátem) se nacházel v nedalekých Horažďovicích. Kromě toho mohla svou roli hrát i skutečnost, že v letech 1914–1939 zde vykonával funkci spirituála hlupínský rodák, již zmíněný P. Jan Komrska. I v blízkém příbuzenstvu P. Karla Vrby najdeme hned pět členek uvedené kongregace. Byla to sestra jeho otce Benedikta (Růžena) Vrbová (* 11. 2. 1892, † 18. 3. 1956), matčina sestra Otilie (Růžena) Harášková (* 12. 12. 1896, † 28. 12. 1983), dvě praruby ze strany otce – Augusta (Antonie) Lhotáková (* 12. 2. 1870, † 31. 12. 1930) a Alžběta (Anežka) Lhotáková (* 1. 8. 1887, † 17. 11. 1920), a otcova nevlastní sestřenka Ella (Emilie) Němečková (* 10. 6. 1916, † 2. 12. 1999).

P. Karel Vrba pocházel ze zemědělského prostředí. Jeho rodiče obhospodařovali 13 ha půdy a v roce 1956 se přihlásili do družstva. On vychodil v letech 1940–1944 obecnou školu v rodných Čechelovicích, poté navštěvoval do roku 1949 měšťanskou školu v Zábouří. Mezitím ovšem strávil jeden školní rok v takzvaném Malém semináři v Českých Budějovicích, založeném roku 1878 tehdejšími sídelními biskupy Janem Valeriánem Jirsíkem pro chlapce, kteří mohli v budoucnu zahájit řádná bohoslovecká studia. Studoval tam spolu se svým krajanem Jaroslavem Žižkou ze Zábouří a o rok starším Miloslavem Hokrem z Čechelovic. Spirituálem chlapeckého semináře byl kandidát kněžství Václav Říha (* 10. 4. 1923, † 29. 9. 1956), později administrátor farností Kasejovice a Nepomuk, ale též jedna z obětí proticírkevní politiky komunistického režimu. Po měšťanské škole ještě absolvoval Karel Vrba dva roky nástavbového studia v Blatné.

Po brzké smrti otce vypomáhal spolu se starším bratrem Václavem matce v hospodářství. Když se bratr vrátil roku 1955 z vojny, nastoupil Karel Vrba jako dělník do Českých závodů motocyklových ve Strakonici. Vojenské služby byl roku 1957 ze zdravotních důvodů zproštěn a v následujícím roce zahájil studium na Průmyslové škole pro pracující ve Strakonici, které ukončil v roce 1963 maturitou. Ještě během studia byl v rámci podniku přeřazen na pozici technického úředníka v oboru plánování.

V roce 1966 se přihlásil ke studiu teologie na Římskokatolické Cyrilometodějské bohoslovecké fakultě v Praze se sídlem v Litoměřicích, jež byla v té době jediným učilištěm svého druhu v českých zemích. Po jeho absolvování přijal dne 27. 6. 1971

Primice P. Karla Vrby v kostele sv. Markéty ve Strakonici (3. 7. 1971).

v českobudějovické katedrále sv. Mikuláše z rukou sídelního biskupa Mons. prof. ThDr. Josefa Hloucha kněžské svěcení. Spolu s ním byl ordinován ještě P. Josef (řádovým jménem Benedikt) Kozel (* 28. 7. 1927, † 23. 1. 2002), člen Kongregace bratří Nejsvětější Svátosti (petrinů), a na jáhna vysvěcen P. František Kaplánek (* 19. 2. 1948). Den předtím obdržel v Jindřichově Hradci kněžské svěcení P. Jaroslav (řeholním jménem Milo) Smíšek, OPraem (* 11. 4. 1930, † 25. 6. 1997) a 22. 7. 1971 ve Strakonici jáhen Kaplánek. Tito čtyři duchovní tak byli posledními a P. Kaplánek úplně posledním knězem ordinovaným biskupem Hlouchem, neboť ten za necelý rok poté (10. 6. 1972) zemřel a biskupský stolec pak zůstal až do roku 1990 neobsazen.

Primici (první mši svatou) měl novokněz Karel Vrba v sobotu 3. 7. 1971 v kostele sv. Markéty ve Strakonici. Jeho prvním kněžským působištěm se pak staly farnosti Český Krumlov a Pídlol. Tam sloužil jako kaplan při administrátorovi P. Josefovi Velickém, který bydlel v budově prelatury se svou sestrou Alžbětou, jež mu dělala hospodyní. Když P. Velický v roce 1974 zemřel, zůstala Alžběta Velická hospodyní u P. Vrby až do své smrti roku 1993.

Kompletní přehled všech ustanovení P. Karla Vrby, a že jich bylo nemálo, je následující: **1971–1974** kaplan, pak výpomocný

Karel Vrba u Fatků v Žernovicích.

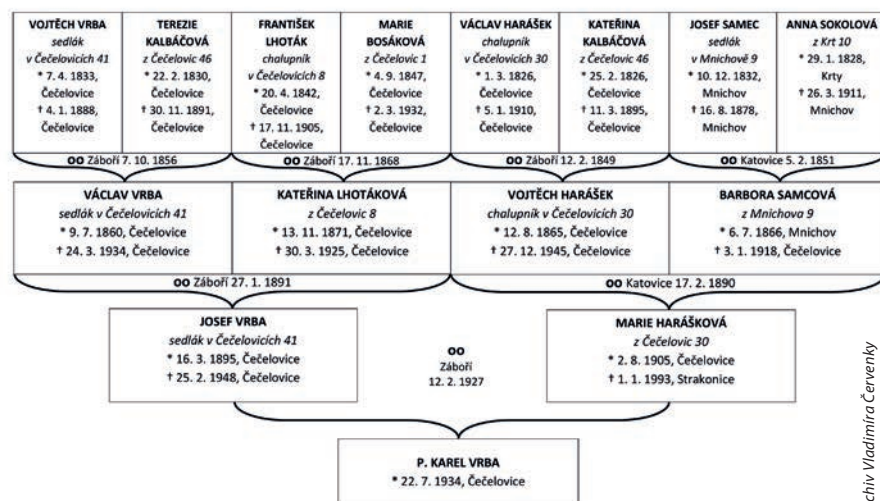
duchovní v **Českém Krumlově** a Pří-
dolí; **1973–1974** administrátor v **Pří-
dolí** a excurrando ve Věžovaté Pláni;
1974–1977 administrátor v **Lomnici
nad Lužnicí** a excurrando v Hamru
a Dolních Slověnicích; **1977–1986**
administrátor v **Kardašově Řečici**
a excurrando v Drahově a Pluhově
Žďáru; **1986–1990** děkan v **Sedlici**
a administrátor excurrando v Záboří
(u Blatné) a Radomyšli (k tomu jme-
nován 19. 3. 1987 na žádost předsta-
vené zповěd níkem komunity Dcer
křesťanské lásky sv. Vincenta v Oseku
u Strakonice); **1990–1993** adminis-
trátor v **Jindřichově Hradci** a excu-
rrando v Horní Pěně a Roseči, 1990
též v Jarošově nad Nežárkou a Nové
Včelnici a 1990–1991 ještě v Deštné,
Kostelní Radouň, Lodhéřově a Mni-
chu; **1993–2002** děkan v **Třeboni** a
administrátor excurrando v Lutové a
Majdaleně a 1993–1994 ještě v Novosedlech nad Nežárkou;
2002–2013 administrátor v **Písku** a 2002–2004 excurrando
v Heřmaně, 2004–2013 v Putimi, 2004–2005 v Kestřanech,
2006–2013 v Čížové, 2010–2011 v Čimelicích a 2008 rektor
kostela sv. Kříže v Písku; **2013–2017** administrátor v **Záboří**
a excurrando v Chřešticích a Oslově, od 2015 též v Albrechticích nad Vltavou; **od 2017** výpomocný duchovní ve farnos-
tech **Blatná, Černívsko, Kadov u Blatné, Sedlice a Záboří
u Blatné.**

Vedle toho byl v letech 1999–2002 okrskovým vikářem vika-
riátu Jindřichův Hradec, v letech 2003–2008 členem Kněžské
rady českobudějovické diecéze, v letech 2004–2013 okrsko-
vým vikářem a v letech 2010–2017 členem vikariátní rady vi-
kariátu Písek. Roku 2013 byl jmenován členem Diecézní lita-
rgické komise. Od 9. 6. 2012 je čestným kanovníkem Katedrální
kapituly v Českých Budějovicích.

Ještě když pracoval v ČZM ve Strakonici, spřátelil se se dvě-
ma členy řádu karmelitánů, P. Metodějem Minaříkem (* 20. 8.
1912, † 19. 9. 2003) a P. Melicharem Karáskem (* 16. 10. 1909, †
26. 5. 1985), který působil jako duchovní správce v Kostelním
Vydří. S nimi se podílel na tajném fungování řádové organi-
zace v období socialismu. Do řádu přivedl například P. Jose-
fa (řádovým jménem Radima) Jančáře (* 22. 5. 1951), s nímž
i sám složil roku 1977 do rukou P. Minaříka tajně první sliby.
Karmelitánská spiritualita proto zůstává neodmyslitelnou sou-
částí jeho života dosud.

Jako mnoho jiných kněží, byl i P. Karel Vrba sledován Státní
bezpečností (StB) a třikrát dokonce vyslýchán, z toho dvakrát
na úřadovně v Českých Budějovicích a jednou přímo na svém
tehdejším působišti v Kardašově Řečici. Jakoukoli spolupráci s
StB však odmítl.

Dne 22. 6. 2018 jej postihla mozková příhoda, k níž se posléze
přidal ještě zápal plic. Hospitalizován byl do 14. 9. 2018 v pí-

Genealogický vývod P. Karla Vrby z osmi předků.

secké nemocnici. S výjimkou tohoto období nezapomínal a nezapomíná každý den sloužit mši svatou. Se sídelním bisku-
pem Mons. Vlastimilem Kročilem koncelebroval i při 50. jubi-
leu kněžství, které oslavil v Blatné v neděli 27. 6. 2021 za účasti
P. Františka Kaplánka, osobního arciděkana a výpomocného
duchovního ve farnosti Domažlice v plzeňské diecézi, bydličí-
ho v Milavčích, s nímž sdílel světitele.

Má dar rozpoznávat kněžská povolání. Mnoho kněží po dobu
formace během komunismu i po něm duchovně a materiálně
podporoval.

**Autor děkuje P. Karlu M. Vrbovi, P. JCLic. Mgr. Rudol-
fu M. Huškovi, administrátorovi farnosti Blatná, Janu
Bauerovi, vicekancléři Biskupství českobudějovického,
Ing. Petru Samcovi, Dr., tiskovému mluvčímu Biskupství
českobudějovického, a Sr. M. Xaře Gubrické, generál-
ní vikářce Kongregace Školských sester de Notre Dame,
za podněty, podklady a další spolupráci při tvorbě pří-
spěvku.**

Vladimír Červenka

SLAVNOSTNÍ MŠE SVATÁ k devadesá-
tým narozeninám P. Vrby bude celebrována
v neděli **21. 7. 2024** od **15:00** v děkanském
kostele Nanebevzetí Panny Marie v Blatné
J. Ex. Mons. ThDr. Vlastimilem Kročilem, Ph.D.,
sídelním biskupem českobudějovickým.

Vikariátní poutní setkání v Chrobolech: „Ty jsi po Bohu ta nejprvnější“

Panno Maria Chrobolská, v sobotu 4. května 2024 vstoupil biskup Vlastimil Kročil potřetí za dobu své biskupské služby do vlídného příšeří Tvého chrámu, tentokrát aby se pomodlil růženec a mariánské litanie a slavil mši svatou ke Tvé cti při setkání prachatického vikariátu v rámci Roku modlitby.

chrobolský kostelíček překypoval štěstím, k němuž přispěla i přítomnost dětí z vikariátní pouti rodin, a radostí z hudebního doprovodu mše svaté v podání prachatické křesťanské skupiny ELAION. Štěstím překypoval i vikář prachatického vikariátu P. Petr Plášil, na jehož bedrech spočívala organizace setkání, všichni přítomní kněží a jáhen a také obětavý a své službě ze srdce oddaný chrobolský kostelník Petr Juhaňák, který spolu s místními občany chrám ke slavnostní události připravil. Vděční za požehnané pozdní odpoledne byli i všichni ostatní, kteří jakkoli při přípravě a průběhu události pomáhali, i samotní poutníci. Poděkování patří též manželům Vagnerovým, kteří postoupili svou budovu bývalé fary v sousedství kostela následnému pohoštění.

„Svatý Jan Nepomuk Neumann tady měl své první kázání,“ řekl otec biskup Vlastimil v úvodu své homilie. „On přišel tam, kde cítil podporu a ochranu naší Matky Panny Marie.“ Panno Maria, prožíváme teď Tvůj měsíc a otec biskup ve své promluvě rozjímal o Tobě jako o Prostřednici všech milostí:

„Ty jsi darovala světu Ježíše Krista a tím jsi nám nepřímo zprostředkovala i všechny milosti, které od Něj dostáváme. Díky Tvému ANO archandělu Gabrielovi přišel na svět jediný prostředník mezi Bohem a lidmi, člověk Ježíš Kristus, který vydal sám sebe jako výkupné za nás za všechny. My se nemůžeme zachránit svými lidskými skutky, i kdyby byly jakkoli dokonalé, protože musíme přejít přes pána tohoto světa, který nad námi získal moc a který si dělá nárok na všechno, co je stvořené. A pána tohoto světa přemůže jedině s Ježíšem Kristem.

Kardinál Charles Journet napsal, že Bůh mohl stvořit svět jen ze své božské přirozenosti, ovšem pak by byl sice Pánem a Stvořitelem, ale nemohl by být naším přítelem, protože, jak pravil Aristoteles, přátelství předpokládá určitou rovnost. Bůh však chce, abychom se s Ním důvěrně stýkali a přátelsky s Ním rozmlouvali, a to je možné jen díky Ježíši Kristu. On se musel nejprve narodit z člověka, z Tebe, Panno Maria, aby byl stejný jako my. Díky Němu se můžeme dotýkat milosti Boží, On proniká celé naše bytí a uschopňuje nás k tomu, abychom pozvedali svého ducha k Němu a pronikli až do nebeské slávy.

Panno Maria, Ty jsi spojena se svým Synem tak, jako nikdo z lidí. Za Tebou jako jedinou, která mu může pomoci, přichází svatý Petr v zoufalství nad tím, že zapřel Pána. Pokleká před Tebou a prosí Tě o odpuštění. Ziskává zpět pokoj srdce a vrací se do Boží milosti. I Jidáš zhřešil, když Pána Ježíše zradil, a touží po odpuštění, ale nezná jiný prostředek než peníze a jejich vrácení mu pokoj do srdce nevrátí. Bůh je ve své veliké lásce štědrým dárce a dává svému slunci i dešti padat na dobré a zlé. V nebeském království to ale bude jinak. Tam bude zářit světlo z našeho nitra, a když ho nebudeme mít, nebudeme tam moci zůstat. Panno Maria, prosíme Tě, vypros nám sílu, abychom nechali zářit ze svého nitra Ježíše Krista, aby ozařoval náš životní prostor.

Panno Maria, Prostřednice všech milostí, Ty nás budeš chránit, když o to budeme stát, a nedopustíš, abychom po svém pádu zůstali ležet. Prosíme Tě, stůj při nás v každém okamžiku našeho života. Ó Maria, paní naše, prostřednice naše, orodovnice naše, věříme, že nám pomůžeš a že s Tvou pomocí zvítězíme, budeme-li se jen Tobě odporoučet. Panno Maria, dej, abychom v čase

pokuseňi nikdy neopomněli Tebe vzývat, a tak abychom nezahynuli navěky. Proto pokorně prosíme o milost, abychom ve všech útocích zlého a ve všech pokušeních hledali u Tebe vždy pomoc a Tebe vždycky vzývali. Maria, pomoz nám, abychom nikdy neztratili víru v Boha, abychom na Tvou přimluvu mohli jednou vejít do Jeho věčného království. Ó Maria, bez prvotního hřichu počatá, oroduj za nás, kteří se k Tobě utíkáme! Amen.“

Biskup Vlastimil Kročil navštívil v závěru pouti lesní kapli Panny Marie Lurdské a pomodlil se tam zejména za mír ve světě.

Stanislava Vitoňová

Foto: Stanislava Vitoňová / Člověk a víra

Poděkování za kostelní sbírku na opravu kostela v Chlumu u Třeboně

V pondělí 25. března 2024 vypukl požár v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Chlumu u Třeboně. Vážně byly poškozeny vzácné varhany a jižní boční loď kostela – konkrétně část střechy, stropu a podlahy.

Z interiéru se podařilo zachránit prakticky celý mobiliář díky včasnému, profesionálnímu a zároveň šetrnému zásahu hasičů. Celý interiér kostela byl ale silně znečištěný sazemí a popelem, a to včetně omítek, nástěnných maleb či mobiliáře, jehož části byly v nedávné době restaurovány. Původní celkové škody byly předběžně odhadnuty na 15 mil. Kč. Následný podrobnější odhad ceny oprav způsobených požárem je 17,8 mil. Kč.

Českokobudějovický diecézní biskup Mons. Vlastimil Kročil vyhlásil na neděli 15. dubna 2024 v celé diecézi kostelní sbírku na opravu poškozeného interiéru kostela. Sběrka proběhla ve všech 241 farnostech diecéze. **V těchto dnech byly výsledky sbírky sečteny a celková částka předčila veškerá očekávání: štedří dárči – převážně pravidelní návštěvníci nedělních bohoslužeb – věnovali celkem 1 501 000,- Kč.** „Chci poděkovat všem, kdo do této kostelní sbírky přispěli,“ řekl Mons. Vlastimil Kročil, biskup českokobudějovický. „S radostí také mohu oznámit, že chrám v Chlumu již má opravenou střechu a připravuje se projektová dokumentace na všechny další opravy,“ dodal biskup Kročil. Opravy kostela byly zahájeny bezprostředně po požáru. Většina mobiliáře byla z kostela přemístěna a uložena na bezpečné místo, aby během nadcházejících oprav nedošlo k poškození vzácných předmětů. Již 12. dubna bylo postaveno lešení na jižní straně kostela a 15. dubna byly zahájeny samotné práce na opravě střechy. Řezivo dodaly Jihočeské katolické lesy s.r.o. a oprava byla dokončena 10. května.

Za účasti zástupců památkové péče a restaurátorů byla v polovině dubna provedena prohlídka varhan a stanoven rozsah nevratně poškozených částí. Započala také výroba ramenátů pro vnitřní zeď kůru (ramenáty jsou „rastry“, na které se následně pobilují prkna a pak se omítají rákosovou omítkou).

Foto: Magdalena Horváthová

Oprava střechy byla dokončena 10. května.

Ramenáty se vyřezávaly přesně podle původních. Nyní ještě probíhá oprava dvou oken na severní a jižní straně kůru. Již od dubna pracuje paní projektantka Bažilová zcela zdarma (dar pro kostel) na zakreslení stávajícího stavu kostela. Tento zakreslení pak bude základem pro přípravu projektové dokumentace k dalším opravám – především poškozených částí interiéru.

Lidé mohou na opravy kostela stále přispívat do veřejné sbírky na transparentním účtu městyse Chlum u Třeboně – **Transparentní účet České spořitelny číslo 7778888399/0800.** Na tento účet poslali štedří dárči k dnešnímu dni téměř 1,2 mil. Kč. Všem dárčům děkujeme!

Petr Samec

Slovo života KVĚTEN 2024

«Kdo nemiluje, Boha nepoznal, protože Bůh je láska». (1 Jan 4,8)

Budeme se je snažit po vzoru Ježíše
milovat jako první. (...)

a obejmout všechny kříže,
malé i velké, které to může
obnášet.

Tato věta je z prvního **Janova listu křesťanům** z komunity v Malé Asii. Jan připomíná, že **v Ježíši nás Bůh miloval jako první** a plně přijal lidskou existenci **se všemi jejími omezeními a slabostmi**.

Takto zanedlouho i my dosáhneme
(...) **takové zkušenosti s Bohem,**
(...), plnosti světla, pokoje
a vnitřní radosti, k níž nás chce
Ježíš přivést. " (1)

Z jeho příkladu
chápeme,
že...

milovat vyžaduje odvahu, úsilí a riziko,
že budeme muset čelit
nesnázím a utrpení.
Ale kdo takto miluje, má podíl
na Božím životě
a zakouší jeho
svobodu.

Jak můžeme **svědčit**
o tom, že Bůh je láska?

Ve službě bratrům a sestřím,
(...) počínaje těmi nejmenšími
věcmi (...).

Druhý den ve škole jsem s velkým klidem
oslovil svého spolužáka, promluvil jsem
s ním a pozval ho na akci gen 3 a Teens
for Unity. **Další kameny jsem v batohu
už nenašel.**

MAURO VYPRÁVÍ:

Ve škole jsem prakticky každý den našel
v batohu jeden nebo více kamenů. **Zjistil
jsem totožnost "pachatele"**. Nutkání
reagovat bylo tak velké, že ani nevím, jak
jsem se dokázal udržet.

Když jsem o tom vyprávěl
jednomu svému
kamarádovi, řekl mi: **"Máš
pravdu, zkus si
s ním promluvit,** ale
nezapomeň, abys našel
tu správnou míru
a zůstal v lásce."

1. Ch. Lubichová, Slovo života květen 1991, idem, Slova života, od Fabia Ciardi (Dla Chiany Lubichové 5), Città Nuova, Roma 2017, str. 477.

Nechme v nás růst Lásku

"Boží království je podobné člověku, který zaseje do země semeno; ať spí, nebo je vzhůru, ve dne i v noci, semeno klíčí a roste (Mk 4, 26-27).
(Červen 2024, z liturgie 16. června, XI. neděle v mezidobí) 6. neděle velikonoční, cyklus A)

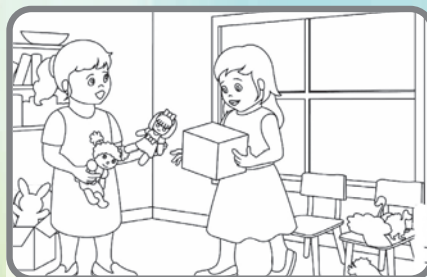
Obrázky si vybarvi a přemýšlej, jak bys podle toho mohl/a žít i ty?

Viděl jsi někdy zemědělce, který do země hází semínko? Už ho neuvidíš, ale semínko se pomalu promění: vyraší kořeny a potom stonek, který prorazí zem a pak poroste, až se stane rostlinou.

Ježíš často vysvětloval, že nový život, který přinesl na zemi je jako malinké, ale velmi silné semínko, které roste, anižby dělalo hluk a může se stát největším stromem v okolí.

Větvě toho stromu jsou tak velké, že se na nich mohou usídlit práci a postavit si hnízdo v jejich stínu. Tak je to s každým skutkem lásky: i když je malý, přinese mnoho plodů a udělá radost mnoha lidem!

**"Wow! řikají Gen4. Jsme pozváni do rádia!
Musíme se dobře připravit!" Když přijou
v den vysílání do vysílacího sálu, je vše
připraveno. Je tu hodně mikrofonů,
ale Gen 4 se nezaleknou.**

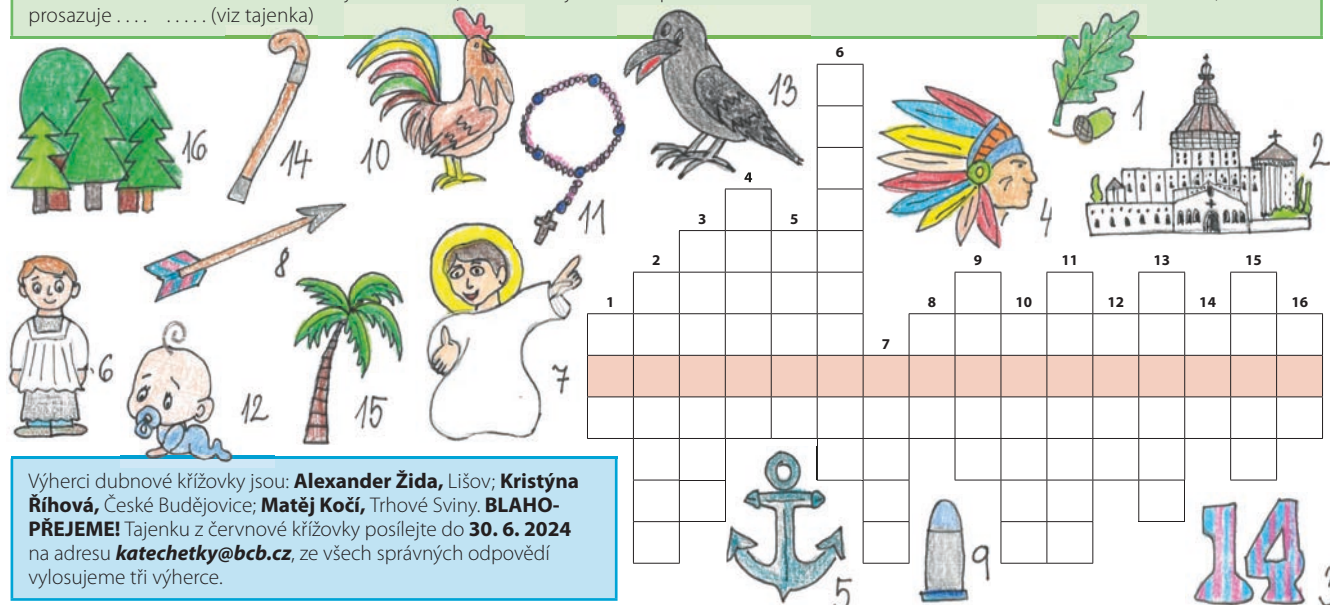
Carmen si vezme jeden mikrofón a řekne: "Dala jsem panenku kamarádce, která neměla žádné hračky". A Zuzana: "Chtěla jsem pomoci jednomu chudému, který neměl boty! Byla jsem šťastná, když jsem mu mohla dartovat nové boty,

František vypráví, že půjčil své hračky ses-
třičkám. Nakonec jim lidé, kteří pracují
v rádiu děkují: jejich malé příběhy došly dale-
ko a udělali radost mnoha posluchačům!
(Gen4 ze Salvádoru).

© PAFOM. Obrázky a text připravilo Centrum aen 4. Gen 4 jsou malé děti z Hnutí fokoláre založeného Chiarou Lubichovou.

„Boží království je podobné člověku, který zaseje do země semeno; ať spí, nebo je vzhůru, ve dne i v noci, semeno klíčí a roste.“ (Mk 4,26-27) V dnešním verši mluví Ježíš pomocí podobenství. Můžeme říct, že podobenství je taková hádanka. Co máme v dnešním podobenství uhádnout? Co je Boží království a kde se nachází? Boží království je všude tam, kde vládne jeho král a poddaní ho S Božím královstvím se můžeme setkat tam, kde se prosazuje (viz tajenka)

Křestní roucho, slavnostní šat křesťanů (III.)

Rituál papeže Pavla V. (*1550,†1621, papežem 1605) z roku 1614 (*Rituale Romanum Pauli V Pontificis Maximi iussu editum aliorumque Pontificum cura recognitum, editio typica*), vydaný na základě rozhodnutí Tridentského koncilu, zahrnuje obřady křtu dětí i dospělých.

Při křtu dětí položil celebrant na hlavu dítěte místo bílého šatu malý bílý plátěný kus látky (tvaru a velikosti kapesníku, *linteolum candidum*) a říkal: „*Přijmi roucho bílé, a přines je bez poskvrny před soudnou stolicí Pána našeho Ježíše Krista, abys dosáhl života věčného.*“ U obřadu křtu dospělých používal Rituál Pavla V. při předání bílého roucha stejných slov, jako u křtu dětí, ale rubriky jasně mluví o položení *chrismale*, nebo bílého Iněného kusu látky na hlavu neofyty (nově pokřtěného). Po formulaci se nově pokřtěný svlékl ze svého starého šatu (mohlo se jednat především o svrchní šat) a oblékl nové roucho bílé barvy (nebo aspoň zvenčí bílé). Toto roucho dostal od kněze.

V praxi to vypadalo následovně: kněz nasadil dítěti na hlavu čepičku, nebo na něj oblékl bílé roucho, nebo položil kus bílého plátna, jako symbol milosti posvěcující. Při křtu dospělých vzal kněz od kmotrů bílý šátek, jenž uvázal na hlavu neofyty v místě, kde byl pomazán svatým křížem. Později mu kněz předal bílý šat, který si dotyčný oblékl na místě křtu, nebo se odešel převléct do sakristie.

V křestních obřadech dětí, schválených papežem sv. Pavlem VI. (*1897,†1978, papežem 1963), se při odevzdání bílého roucha praví: „*N..., Bůh tě oblékl v Krista a učinil z tebe nového člověka. Bílé roucho je znamením této důstojnosti. A rodiče a přátelé ať tě povzbuzují svědeckým slova i života, abys tuto důstojnost uchoval(a) neporušenou na věky.*“ Tento text pronesený osobou udělující křest je určen především rodičům a kmotrům.

„*Obléct*“ si Krista znamená „*obléct*“ si stav vzkříšení, neznitelnosti, nesmrtelnosti, slávy a novosti; je přechodem od stvoření k Božímu synovství. Křest je oblečením nového člověka (Ef 4,24; Kol 3,10) a to se navenek projevuje tím, že dítěti obléknete bílé roucho. Toto roucho je znamením důstojnosti Božích dětí. Nejen, že za jeho čistotu jsou zodpovědní nově pokřtění, ale i jejich příbuzní, zejména rodiče a kmotři, protože bělost oděvu se může ztratit. Když se dítěti oblékne křestní roucho, připomíná jeho blízkým, aby i oni opustili starého člověka (Ef 4:22) a obnovili svůj život v Kristu a aby svými slovy a příkladem dobře vychovali své dítě. Toto oblečení je morální povinností, která spočívá v napodobování myšlení a jednání Krista. V křestních obřadech dětí je uvedeno, že křestní roucho (rouška) musí být bílé a rodina si je přináší sama. Za křestní roucho nelze považovat bílý šátek nebo čepičku, kterou dítě má na hlavě. V praxi se používá bílá košilka nebo rouška, položená při křtu na dítě. Pro symboliku je důležité, aby každé dítě dostalo nové vlastní křestní roucho.

V případě křtu dospělých jsou slova před oblečením křestního

roucha v první části podobná obřadu křtu dětí a druhá část je převzata z Rituálu Pavla V.: „*Bůh vás oblékl v Krista a učinil z vás nového člověka. Znamením této důstojnosti je bílé roucho, které dostáváte. Doneste je bez poskvrny až před soud našeho Pána, Ježíše Krista, abyste měl(a) život věčný.*“

Rubriky dovolují při křtu dospělých používat i roucho jiné barvy než bílé, pokud je to vhodné vzhledem k místním zvyklostem. Lze také vynechat nošení bílého šatu, vyžadují-li to okolnosti. Např. rubriky křestních obřadů ve francouzštině zdůrazňují: „*pokud to místní zvyky vyžadují, člověk si vybere roucho jiné barvy, která lépe vyjadřuje jeho radost ze vzkříšení.*“ Je však těžké si představit jinou barvu, která by mohla lépe vyjádřit radost vzkříšení než bílý křestní šat.

Druhý vatikánský koncil ve své konstituci o posvátné liturgii (č. 39n) hovoří o přizpůsobení liturgie místům a okolnostem: „*Bude věcí příslušné územní církevní autority, uvedené v článku 22 § 2, určit přizpůsobující úpravy, zvláště pokud jde o udělování svátostí, o svátostiny, průvody, liturgický jazyk, liturgickou hudbu a umění. Vždy ovšem podle základních směrnic, které jsou obsaženy v této konstituci, a v mezích, které stanoví „typová“ vydání liturgických knih.*“ (Sacrosanctum Concilium, č. 39) Přesto si mnozí pokládají otázku o významu bílého křestního roucha, vycházejíc z Písma svatého a z církevní tradice: je možné vyměnit bílou barvu roucha za jinou barvu? Rubriky Obřadu křtu dětí povolují pouze bílé roucho. Zde by se dalo argumentovat tím, že v některých částech světa spojení dobra s bělostí neodpovídá západním vzorům, jak dokládají to např. ostrovem Ambon (souostroví Moluky) ve východní Indonésii, kde je černá barva přiřazena nebi, zatímco bílá barva je barvou země a toho, co je méněcenné.

Také v původní tradici slovanských zemích znamenala bílá barva smutek, smrt, duchy mrtvých a přízraky. Pod vlivem křesťanství se symbolika bílé barvy změnila. Symbolika bílého křestního roucha je bohatá, smysluplná a založená na silných důvodech. Použití oděvu jiné, než bílé barvy při křtu dospělých (byť by to byla barva zlatá), by bylo obrovským ochuzením křestní symboliky. Při evangelizaci pohanských národů, jejichž kultura a zvyky jsou často daleko od křesťanských zásad a zvyků, by bylo dobré vštípit těmto lidem zvyky založené na Bibli a osvědčené staletou praxí církve.

Bílé křestní roucho symbolizuje ve světle biblických perikop stav dokonalosti, spásu, věčný život, svatost, milost, čistotu, slávu a radost. Bůh je zobrazován v bílém rouchu a jsou v něm oblečeni i andělé. Církevní otcové od 4. století tomu říkají „*nebeské roucho*“ či „*roucho nevinnosti*“ a vidí v něm symboliku vyjádřenou v Bibli. Mluví o šatech znečištěných hříchy, které

byly po křtu vyměněny za bílé roucho. Církevní otcové kladou důraz na zachování čistoty nových šatů tím, že se vyhýbáme hříchům.

Církev měla po mnoho staletí ve zvyku, že nově pokřtění ve dnech velikonočního oktávu nosili bílé roucho. Někdy byly tyto oděvy olemované červenou nití, což znamenalo, že křest byl dokonán díky utrpení Krista (sv. Ambrož, *De sacramentis*: „Uvaž, když jsi byl pokřtěn, odkud pochází křest, ne-li z Kristova kříže, z Kristovy smrti. Celé tajemství je v tom, že trpěl za tebe. V něm jsi vykoupen, v něm jsi spasen.“). V liturgických formulích ze středověku symbolizovalo předání bílého křestního roucha svatost a neposkvrněnost. V současné křestní liturgii je oblečení bílého roucha jedním z vysvětlujících obřadů a znamená nové stvoření. Připomíná pokřtěnému obléknutí Krista, důstojnosti dítěte Božího a neposkvrněnost. Dále mu připomíná, že: „Nejsvětější Trojice dává posvěcující milost, milost ospravedlnění, která mu dává schopnost věřit v Boha, doufat v něho a milovat ho božskými ctnostmi; mu dává schopnost žít a jednat z vnuknutí Ducha svatého prostřednictvím darů Ducha svatého; mu dovoluje růst v dobru prostřednictvím mravních ctností (Katechismus katolické církve, 1266)“.

Chceme-li v dnešní době poznat sílu symbolu souvisejícího se křtem, možná bychom měli dát nově pokřtěným bílé plátěné roucho, tak jak tomu bylo v raně křesťanské době. Křestní svíce, bílé křestní roucho, nebo jiné památky na křest, uchovávané doma, mají pro pokřtěné mít nejen velkou emocionální hodnotu, ale především mají připomínat důstojnost dítěte Božího a jeho odpovědnost vůči Bohu a Církvi.

Papež Benedikt XVI. (*1927,+2022, papežem 2005) v mnichovské katedrále 10. září 2006 ve své promluvě k dětem, které přistoupily k prvnímu sv. přijímání, jejich rodičům a vychovatelům také řekl: „Křest je však jenom začátek. Kráčíme-li s Ježíšem, ve víře a v životě s Ním, jeho láska se nás dotýká, aby nás očistila a učinila zářivými. Starověký svět pokládá bílou barvu za barvu světla. Bílé šaty znamenají, že se ve víře stáváme světlem, odkládáme temnotu, lež, přetvářku, zlo vůbec a stáváme se průzračnými osobami, připravenými pro Boha. Křestní roucho stejně jako oděv prvního sv. přijímání nám to mají připomínat a říci nám: soužití s Ježíšem a společenstvím věřících, v Církvi, stáváš se Ty sám zářící osobou pravdy a dobroty, osobou, z níž vyzařuje jas dobroty, dobroty samotného Boha.“

Papež František (*1936, papežem 2013) ve své katechezi na generální audienci 16. května 2018 na téma „Křest – oblečení v Krista“ řekl: „Po koupeli znovuzrození, schopné stvořit člověka znovu podle Božího vzoru v opravdové svatosti (srov. Ef 4,24), se již od prvních staletí jeví jako přirozené oblékat nově pokřtěné do nových bílých šatů připodobňujících k záři života uděleného v Kristu a v Duchu svatém. Bílý oděv symbolicky vyjadřuje to, co nastalo ve svátosti, a hlásá proměnění božskou slávou.“

Co znamená obléci se v Krista, připomíná sv. Pavel, jenž vysvětluje, jaké ctnosti mají pěstovat pokřtění: „Jako od Boha vyvolení, svatí a milovaní projevujte navenek milosrdné srdce, dobrotu, pokoru, mírnost a trpělivost. Snáďte se a navzájem si odpouštějte, má-li kdo něco proti druhému. [...] A nadto nade všechno mějte lásku, neboť ona je svorník dokonalosti« (Gal 3,12-14).“

P. ThDr. Gabriel Rijad Mulamuhich, O.Cr., Ph.D.

Poutní setkání rodin vikariátu Prachatice

V rámci Roku modlitby při poutním setkání v Chrobotech u Prachatic měly svůj program i rodiny s dětmi. Slunečné odpoledne a krásná příroda se staly prostorem pro odpočinek, hru i zábavu, ale především pro přátelská setkání.

Děti pomocí zábavného i poučného kvízu doputovaly od kostela Narození Panny Marie po lesní cestě ke kapli Panny Marie Lurdské. Ta stojí u pramene „zázračné“ vody. Tentokrát na děti čekala vodnice Monika, která jim vyprávěla starý příběh o poutníkově a prozkoušela je z „rybářského umění“. V kapli byl pak prostor k zastavení a tiché modlitbě. Cestou zpět ke kostelu zvládly děti i stanoviště s poznáváním živočichů a rostlin. Dozvěděly se např. o zde hojně rostoucím tisu červeném. Závěrečná svačina v podobě dobře opečeného buřtu neměla chybu. Prostor byl též pro výrobu růženců, které v úvodu modlitebního zastavení posvětil biskup Vlastimil. Radostné pak bylo vidět děti s růženci v rukou při modlitbě. Poděkování patří všem, kdo se rodinám na stanovištích věnovali a především všem „Chrobolským“, kteří připravili skvělé zázemí pro setkání.

Že neznáte poutní místo Chroboly? Přijměte pozvání na Malou lesní pouť v sobotu 6. července mezi 14:00 a 17:00 hodinou nebo na hlavní pouť 7.–8. září. Těšíme se na vás. Více informací na www.farnostprachatice.cz

Lenka Hanžlová,
vikariátní zástupkyně pro pastoraaci

Zábavné i poučné putování od kostela Narození Panny Marie ke kapli Panny Marie Lurdské.

Společná výroba růženců.

Stovky návštěvníků FamilyFestu oslavovaly rodinu

Sobotní slunečný den nabídl v Českých Budějovicích bohatý program určený pro rodiny. Už třetím rokem se 4. května konala pre-evangelizační akce FamilyFest, kterou pořádalo Pastorační středisko při biskupství českobudějovickém.

V křížové chodbě klášterního areálu bylo pro děti připraveno deset soutěžních stánků

Představení Divadla Viti Marčíka mělo mezi dětmi velký ohlas.

Rodiny se letos sešly v historickém prostředí bývalého dominikánského kláštera na Piaristickém náměstí. Otec Tomas van Zavrel, ředitel českobudějovického Pastoračního střediska a předseda Spolku Most, zhodnotil program pro malé i velké, který obsahoval hudbu, hry, dílny pro děti nebo workshopy o vztazích. „Letos se děti mohly obzvláště těšit na Divadlo Viti Marčíka a předčítání pohádek s vypravěčkou Jiřinou Bálkovou. Konala se také soutěž o nejlepší štrúdl s hlavní výhrou tisíc korun, celodenní modlitba chval a zajímavé workshopy pro dospělé,“ uvedl otec Tomas van Zavrel. Workshopy vedla ředitelka diecézního centra pro rodinu Martina Fürstová, která se věnovala důležitým tématům jako jsou komunikace v páru, odpuštění a smíření, nebo rozdíly a potřeby v manželství.

Rodina jako učitelka

Za pořádáním FamilyFestu stojí myšlenka, že rodina je základem života. „Do rodiny se v ideálním případě narodíme a v jejím bezpečí vyrůstáme. Rodina utváří důležitou část naší identity, učí nás umění žít ve společnosti a přijímat sebe sama. V jejím objetí nalézáme něhu a útěchu a zrajeme v ní jako individuum,“ vysvětluje Martina Fürstová. „Právě rodinu jsme tuto sobotu spolu s téměř šesti stovkami návštěvníků festivalu oslavovali,“ zdůraznila.

Na FamilyFestu se na chodu několika aktivit podílela i českobudějovická Charita. „Naši pracovníci zajistili fungování dětského koutku a další byl porotcem v soutěži o nejlepší štrúdl,“ uvedl Jiří Fuka, PR pracovník Charity České Budějovice. Další zajímavou součástí dne byla soutěž v křížové chodbě kostela Obětování Panny Marie, kde účastníci mohli navštívit celkem

deset stánků. První (*Stvoření světa*) a druhé (*Jonáš a velryba*) obsluhovali právě lidé z Charity.

„Přijela jsem s rodinou až z Tábora a moc se mi tu líbí,“ libovala si sedmiletá Anetka, která si právě vypočetla příběh o stvoření. Na jednom z deseti soutěžních stánků se pak chystala uklízet odpadky speciální chňapkou, což nebylo opravdu jednoduché.

„Jsem velice ráda, že jsme se téhle krásné akce mohli zúčastnit. Je skvělé vidět, jak tyto akce přináší radost a světlo do životů lidí,“ uvedla Lucie Lejsková z Charity České Budějovice, jedna z 25 dobrovolníků, kteří na akci pomáhali. A z tváří návštěvníků bylo zřejmé, že se tady radost určitě šíří.

Modlitba s kytarou

Areálem také procházeli dva muži v řeholním rouchu, kteří se dávali do hovoru s lidmi. „Někdy z takového rozhovoru vzniká společná modlitba za nějakou konkrétní starost nebo kolemjdoucí rodině vyprosíme požehnání,“ uvedl Jaroslav Kovář a dodal, že lidé bývají touhle nečekanou možností mile překvapeni.

V kostele právě skončila komentovaná prohlídka a kytary se ujal Martin Flax. „Přijel jsem až z Klatov na pozvání otce Tomase. Miluji modlitbu zpěvem a jsem rád, že mohu posloužit a modlit se za tuhle skvělou iniciativu,“ svěřil se kytarista. Za pár dní (v sobotu 11. května odpoledne) se Martin Flax do jihočeského krajského města ještě vrátí, aby se zúčastnil letničního pouličního festivalu Wake Up České Budějovice, který také pořádá Pastorační středisko. Jak je vidět, České Budějovice křesťansky žijí.

Radek Gális

„Wake up“ festival se líbil

Ulicemi v Českých Budějovicích po roce opět zněly písně a modlitby. Letošní 4. ročník „Wake up“ festivalu opět oživil centrum města České Budějovice v sobotu 11. května.

Jako již tradičně v sobotu týden před Letnicemi odpoledne vystoupily na několika místech v Českých Budějovicích křesťanské kapely, aby svými chválami a modlitbami naplnily město vanutím Ducha Svatého.

„Wake up“ je letničním kulturním pouličním festivalem, kterého se zúčastňují křesťané různých denominací, aby se na několika místech v centru modlili za kraj a město způsobem jim vlastním. Někdo přitom evangelizuje i Božím slovem či svědectvími, jiný nabízí i modlitbu nebo dává zakusit modlitbu tancem. Někteří mají už svá místa, takže na náměstí Přemysla Otakara II. to po roce rozjela rocková Citová záležitost z Prahy. Nejčastěji zazněly české chvály, a to například před Konzervatoří od kapely Nestrach ze Strakonice, v Krajinské ulici před Komerční bankou od kapely sboru HOPE, na Senovážném náměstí v podání Martina Hubáčka z Vimperka a na Sokolském ostrově hrála a zpívala kapela Amaro Del z Českých Budějovic. V Háječku se lidé zase mohli připojit k biblickým tancům a v klášterní zahradě na Piaristickém náměstí anglicky chválil Pána Paul Sultana. Místo hraní změnily kapely Daniel Blahout a spol. a Trinity Worship Band, které se vystřídaly v parku Na Sadech u fontány. Pozvání chválit Boha a modlit se za město a kraj rád přijal i Víta Marčík, který svými žalmy zpříjemnil a prodchl posvátnem samo o sobě krásné místo u Rabenštejnské věže na tzv. Havraním náměstí. Letošní festival měl i „nováčky“, ke kterým patří seskupení Boží struny z Klatov, jež se modlily v prostranství pod žábou u kostela Obětování Panny Marie na Piaristickém náměstí.

Všichni účinkující se na festival těšili a svými písněmi, chválami a modlitbami svolávali Boží požehnání na celé město, kraj a naši diecézi a potažmo na celou zemi, neboť přijeli i z jiných částí země. Nebyli ale na to sami: na festival za účelem připojit se k modlitbám a písním přišli další věřící, kteří buď setrvali na jednom místě, anebo obešli vícero míst.

Této příležitosti využili Karolína s Josefem, kteří se byli podívat všude. Nejvíce spočinuli u Rabenštejnské věže, ale moc se jim líbilo, že se chválilo hned na několika místech. „My jsme si říkali, že jsme málokdy slyšeli chvály v ulicích a tady jsme vlastně slyšeli o Bohu na každém rohu.“ Karolína ještě dodává: „Zasáhla mě různorodost, každá hudební skupina, jednotlivci vložili do chvály svůj osobitý vztah k Bohu. Dobré bylo, že někteří, kteří šli náhodou okolo, se na chvíli zastavili a poslouchali. Bylo vidět, že nad tím přemýšleli.“ Josef se podělil i o to, proč zůstali nakonec u Víty Marčíka (kromě toho, že poseděli na lavičkách před restaurací Big Poppa): „Víta Marčík evangelizuje už jenom svým životem.“

Víta Marčík zpívá žalmy u Rabenštejnské věže na tzv. Havraním náměstí;
Foto: archiv Pastoračního střediska

České chvály zněly Konzervatoří v podání kapely Nestrach ze Strakonice;
Foto: archiv Pastoračního střediska

Martin Hubáček z Vimperka vystoupil na Senovážném náměstí;
Foto: archiv Pastoračního střediska

Bylo krásné, že jsme společně opět mohli prosit za vylití Ducha Svatého na celý kraj. Krásné a neméně důležité též bylo, jak organizátorům vyšly vstříc Konzervatoř v Českých Budějovicích, Magistrát města České Budějovice, restaurace PIZZA & BURGER BIG POPPA, kavárna OKis Café na Piaristickém náměstí a organizace Umění ve městě. Někteří z řad účinkujících i návštěvníků festivalu si uvědomili, že by bylo dobré, aby se takovým způsobem propojil celý kraj a festival „Wake up“ se konal i na dalších místech jižních Čech. To je ale hudbou budoucnosti.

Iva Hojková,
Pastorační středisko při Biskupství českobudějovickém

Farní misie v Březnici

Farní misie „ad intra“ byly pro farníky na Březnicku vítanou příležitostí k osobní duchovní obnově. U hlavního vchodu do březnického kostela sv. Ignáce z Loyoly a sv. Františka Xaverského je umístěn misijní kříž opatřený štítkem s textem připomínajícím misie v roce 1931. Informace o nich jsou také zaznamenány ve farní kronice. V neděli 21. dubna 2024 byl po 93 letech slavnostně požehnan další – nově zhotovený – misijní kříž. I ten bude připomínat významnou farní událost.

Duchovní správce farností spravovaných z Březnice, P. Jozef Gumenický, přišel na podzim roku 2023 s myšlenkou uspořádat ve spolupráci s Kongregací Nejsvětějšího Vykupitele – redemptoristy – farní misie. Po domluvě byly naplánovány na třetí velikonoční týden od 14. do 21. dubna. Do příprav se zapojili nejen farníci z Březnice, ale i z farností Mirovice, Tochovice, Chraštica a širokého okolí.

Týdenní program byl zahájen v neděli 14. dubna mší svatou pro všechny farnosti, po které následovalo příjemné posezení u kávy a čaje s redemptoristy ve farní zahradě. Farníci uvítali možnost bližšího seznámení s P. Jozefem Novákem a P. Janem Kuníkem. Příjemnou atmosféru setkání podpořilo i teplé jarní počasí, naplno kvetoucí jabloně a barevné tulipánové záhony. Nedělní podvečer byl věnován dvěma odděleným pobožnostem, od 16 hodin pro ženy a od 18 hodin pro muže.

Farníci se od pondělí do středy scházeli na slaveních mše svaté s misijním kázáním na témata Hřích, Obrácení, Ježíš – dárce života. Po mších následovala diskusní posezení na faře s otci redemptoristy, ke kterým se připojil spolubratr P. Petr Beneš, který také moderoval dvě diskuse na téma Posmrtný život a Církev. Středeční a čtvrteční dopoledne využil misijní tým k návštěvě seniorů v domácnostech a v domovech pro seniory v Březnici a v Mirovicích, kde s obyvateli slavil Eucharistii a zájemcům udělil svátost nemocných. Ve čtvrtek dopoledne společně udělili svátost nemocných dalším zájemcům z farností a večer se konala eucharistická slavnost s adorací. Při páteční mši svaté s tematickým kázáním o lásce obnovilo celkem 15 manželských párů své manželské sliby. Následovala modlitba chval, kterou hudebně doprovázeli mladí lidé z březnické farnosti a okolí. Dopolední program v sobotu byl určen pro děti, večerní kázání bylo věnováno Panně Marii – Matce ustavičné pomoci. Po celý týden měli zájemci možnost přistoupit ke svátosti smíření.

Slavnostním vyvrcholením farních misií „ad intra“ („dovnitř“) byla hojně navštívená nedělní mše svatá s požehnáním misijního kříže. V úvodu autor návrhu kříže, MgA. Jan Brotánek ze Sedlice, popsal přítomným svou ideu, podle které kříž navrhl. Vyzdvihl slovo Trojice, které se pokusil ztvárnit ve svém díle. Břevno z dubového dřeva nese symbolicky znázorněné Kristovo tělo, které je tvořeno třemi vrstvami smrkových desek. Každá deska je slisována také ze tří vrstev materiálu. Trojice představuje živý vztah lásky Otce, Syna a Ducha Svatého a Boží nekonečnost, která zahrnuje i naše vztahy, propojené v mezifarním společenství. Kovové svorníky desek jsou umístěny v místech Kristových ran. Kříž dotváří nápis MISIE 2024 a logo březnické farnosti.

Na závěr mše svaté poděkoval duchovní správce P. Jozef Gumenický nejen všem, kteří se aktivně zapojili do příprav

Nový misijní kříž požehnaný 21. 4. 2024.

a průběhu misijního týdne, ale i všem, kteří svojí přítomností na bohoslužbách i na misijních setkáních pomohli rozvíjet společenství březnického farního regionu a pozval všechny účastníky k závěrečnému rozloučení s otci misionáři ve farním sále. „Na začátku byla myšlenka, nápad. Děkuje vám, otče Jozefe, že jste ji dál rozvíjel a podařilo se Vám do našeho farního společenství pozvat misionáře, kteří nás povzbudili ve víře. Děkuje i vám, otcové redemptoristé, že jste nám předali sílu být místem křesťanského svědectví našemu okolí a předávat svědectví své víry a naděje,“ uvedla zástupkyně všech farníků při závěrečném poděkování.

Nový misijní kříž bude trvale umístěn na chodbě do sakristie a farních prostor, aby všem procházejícím připomínal dubnové misie roku 2024.

Ing. Bc. Marie Hrdinová

LŠTĚNÍ: Zůstávejte v Kristu jako svatý Vojtěch

Jedna malebná a tichá víska na prachaticku se každoročně o pouti ke svatému Vojtěchu promění v rušnou obec plnou poutníků, cyklistů a pouťových atrakcí.

O svatém Vojtěchu to tam tepe. Ve Lštění s původním názvem Svatý Vojtěch má úcta k patronovi obce hluboké kořeny. Již ve 13. století zde stával raně gotický kostel a současná podoba kostela sv. Vojtěcha pochází z první poloviny 18. století. Lštění je nyní spravováno z Vlachova Březí a jeho administrátor R. D. Šimon Stančík připomněl při poutní mši svaté svého zemřelého předchůdce v kněžském úřadu R. D. Jana Janouška, administrátora farnosti Čkyně, který sloužil ve Lštění přes dvacet let.

O kázání na letošní pouti (28. dubna) požádal otec Šimon jmenovce zdejšího světce – Vojtěcha Razimu, který slouží jako jáhen v Prachaticích. Mladý muž hovořil v homilii na evangelium o vinném kmeni a ratolestech o nutnosti zůstat v Kristu nejen proto, že jediné tak můžeme skutečně žít, ale i proto, že tím Kristu uděláme radost a zároveň budeme schopni zvládnout své rozčarování nad situací v církvi a přispět k jejímu uzdravení tím, že poneseť ovoce, které je u každého člověka jedinečné.

Jáhen Vojtěch Razima se ve své promluvě věnoval i svatému Vojtěchu. „*Přiznám se, že jsem dlouho nevěděl, co by mě na svatém Vojtěchovi, mém patronovi, mělo přitahovat, ale pak jsem našel jednu věc, která mi stále imponuje. Je to jeho slavné odcházení z Prahy,*“ sděluje pozorným posluchačům. „*Jeho dvojí odchod z Prahy by někdo mohl nazvat útekem od jemu svěřeného lidu, já to ale nazývám zachováním si vlastní hodnoty,*“ pokračuje jáhen Vojtěch, a dodává: „*Když svatý Vojtěch viděl, že jeho ovoce bude v Praze buď rozšlapáno a popliváno, anebo se přizpůsobí té trpké chuti plodů zlých Čechů, raději si sbalil kufry a odkráčel. Ne s hořkostí, ale jako svobodný člověk.*“

V závěru vybídl Vojtěch Razima poutníky, aby nesli kvalitní a jedinečné ovoce, a to se jim podaří tehdy, když se nechají naroubovat na Krista, zůstanou v Něm a dovolí, aby i On zůstal v nich. A zakončil: „*Tohle vzájemné zůstávání je nakonec naší křesťanskou identitou.*“

Stanislava Vitoňová

TEEN ERA MEETING

Dobrý den, ahoj!

Rádi bychom Vás pozvali na letní křesťanský tábor, který se koná u moře v Chorvatsku!

Zažiješ s námi dny naplněné duchovnem – budou tě čekat zajímavé katecheze, diskusní skupinky, mše svaté, ale i večer chval či adorace! Určitě nebude chybět ani spousta zábavy, her, sportovních utkání, výletů a hlavně...koupání v moři!

Pokud by tě cokoliv zajímalo, můžeš se podívat na naše stránky www.eracz.cz, nebo kontaktuj zodpovědnou osobu. Budeme se na Vás těšit!

Kristýna Smutníková,
Národní vedoucí ERACZ

Pojď s námi zažít

TEEN ERA MEETING 2024

7. - 14. července
Savudrija, CHORVATSKO

společensví zábava moře duchovno hry

Cena: 8.990,- (při přihlášení a zaplacení zálohy do 31.2.2024)
9.990,- (při přihlášení a zaplacení zálohy po 31.2.2024)

kontakt: Kristýna Smutníková, +420 774 887 046 www.eracz.cz

pro věk. kategorií
9-17 let

V Nepomuku můžete vidět oceněná díla soutěže Svatojánské mosty 2024

V těchto dnech probíhá v nepomuckých galeriích výstava dětských prací zaslaných do mezinárodní soutěžní přehlídky dětského výtvarného projevu Svatojánské mosty. Letos se konal již druhý ročník této soutěže. První ročník se uskutečnil v roce 2021 u příležitosti 300. výročí blahořečení sv. Jana Nepomuckého. Kompletní výsledky soutěže a další informace najdete na webu <https://svatojanskemosty.cz/>.

Svatojánské mosty propojují mladou generaci v různých zemích světa na základě odkazu svatého Jana Nepomuckého a pomáhají překonávat vzdálenost mezi lidmi nejen v geografickém, ale i v přeneseném smyslu. Prostřednictvím životního příběhu svatého Jana děti poznávají křesťanské kořeny evropských i mimo-evropských zemí. Pozvánky a propozice obdržely různé organizace v České republice a v partnerských městech Nepomuka v Brazílii, Litvě, Polsku, Německu, Chorvatsku, Nizozemsku, na Slovensku a na Moravě.

Základním tématem přehlídky je „Symbolika mostu mezi člověkem a Bohem, mezi lidmi i mezi národy“. V jednotlivých ročnících se vyhlašuje také aktuální téma související s životem sv. Jana, jeho atributy či patronáty. Pro rok 2024 bylo vyhlášeno aktuální téma „Voda“. Účastníci si tedy mohli pro svou tvorbu zvolit buď stále téma soutěžní přehlídky, nebo aktuální téma ročníku. Soutěžní práce jsou zařazovány do čtyř věkových kategorií pro jednotlivce a do kategorie Skupinové práce. V aktuálním druhém ročníku byly ještě otevřeny dvě nové kategorie, a to pro dospělé výtvarníky „Mladí srdcem 17+“ a kategorie „Instalace a objekty“.

Ve 2. ročníku přehlídky bylo přijato 450 výtvarných děl z České republiky a Brazílie. Porota, kterou tvořili výtvarníci a pedagogové PaedDr. Mgr. Vladimír Blažek, PhDr. Eva Brázdová Toufarová, Václav Česák, Mgr. Jaroslav Tolar, Mgr. Jana Vopalecká a Marie Anna Vosyková a nepomucký arciděkan P. Ing. Jiří Špiřík Th.D., měla nelehkou práci. Ve svém hodnocení zohlednila více aspektů, například tvůrčí invenci, výtvarný projev, osobitost, myšlenku – poselství, otisk národní identity autora, duchovní přesah a další hodnoty. Výtvarná díla byla vystavena v Městské galerii Nepomuk, v galerii Svatojánského muzea a na zámku Zelená Hora.

I. kategorie 4–6 let: 1. místo – Julie Valešová, Strakonice – „Cesta k cíli“; Foto: archiv Svatojánské mosty

IV. kategorie 13–16 let: 1. místo – Amaya Tiepolo Vasques, Curitiba (BR) – „The man approaching God; All continents united by the blessed waters of Saint John Nepomuk“; Foto: archiv Svatojánské mosty

Z oceněných prací vznikl univerzální kalendář, který je k dostání v infocentru a ve Svatojánském muzeu. V městské galerii výstava skončila 28. května, v obou dalších galeriích je k vidění do 31. srpna.

Vernisáž se uskutečnila 28. dubna 2024 v prostorách zámku a byla doprovázena celodenním kulturním programem. Program byl zahájen slavnostní mší s hudebním doprovodem nepomuckých pěveckých sborů. Krátce po poledni začalo vyhlášení výsledků. Ředitelka soutěže Jana Vopalecká představila 53 oceněných děl a členové poroty předali jejich autorům medaile, diplomy a věcné ceny. O hudební doprovod se postarali žáci ZŠ a ZUŠ Nepomuk. Vyhlášení výsledků bylo streamováno do Brazílie, program moderoval Michal Jánský z Českého rozhlasu Plzeň a o tlumočení do portugalského se postarala Jana Conceição. Součástí programu bylo také představení Potopa loutkového divadla Já to jsem a koncert Ondřeje Rumla a Mateje Benka Písně, šansony a další harampádí. O pohodu a dobré občerstvení se starala školní kavárna U pěti hvězdiček, stánek družstva St. John Nepomuceno Cooperative, stánek Martina Nováka a stánek Michala Šroubka, jehož Mišron Music Team na akci také zapůjčil pódium a další technické vybavení. Ozvučení zajistil Adrian Blank. V průběhu odpoledne mohly rodiny s dětmi navštívit dětské dílničky, které připravili žáci ZŠ Nepomuk se svými učitelkami.

Svatojánské mosty organizačně a finančně zaštitily organizace: Základní škola Nepomuk, Matice sv. Jana Nepomuckého a Svatojánské muzeum. Akci podpořily územní celky: Město Nepomuk, Obec Klášter a Obec Myslív. Finančně se podílely firmy: AZ stavby KORESTA s.r.o., Obreta, Jenčík a dcery, Robert Belanec, AZ TOP SERVIS s.r.o., KLAUS Timber a.s., SILNICE NEPOMUK s.r.o., Mišron Mu-

sic Team Nepomuk, St. John Nepomuceno Cooperative, družstvo a soukromí dárci. Všem, kteří jakýmkoli způsobem přispěli k hladkému průběhu akce, děkujeme.

Zvláštní poděkování patří organizacím: HD Reklama – Stanislav Dlouhý, ZUŠ Nepomuk, Muzeum jižního Plzeňska v Blovicích, Fotoklub Nepomuk, Městská galerie Nepomuk, ŘK farnost – arciděkanství Nepomuk. Celá akce by se neobešla bez pomoci paní Miluš Kotišové, která se starala o elektronickou evidenci, komunikaci a webové stránky (svatojanskemosty.cz).

Za spolupráci děkujeme paní Pavle Havlíkové, velvyslankyni v Brazílii, paní Marii Luize de Camargo Malina, koordinátorce soutěže v Brazílii, všem dětem, rodičům, učitelům, lektorům, koordinátorům, školám a dalším institucím, kteří své studenty zapojili do výtvarné přehlídky. Těšíme se na 3. ročník v roce 2027.

Realizační tým ze ZŠ Nepomuk

VI. kategorie „Mladí srdcem“: 1. místo – Vivian Dos Santos Garcia, Curitiba (BR) – „Ádria in forcing rhythms that sustain life“; Foto: archiv Svatojánské mosty

VZTAHY, VZTAHY, VZTAHY...

TOUŽÍME BÝT MILOVÁNI A MILOVAT. NĚKDY SE NÁM TO DAŘÍ, NĚKDY NÁM VZTAHY DAJÍ POŘÁDNĚ ZABRAT. JAK NA TRVALÉ A HARMONICKÉ VZTAHY?

Diecézní centrum pro rodinu nabízí několik podnětů na podporu dlouhotrvajících a harmonických vztahů. V 18. dílu pokračujeme v tématu o nejčastějších potřebách mužů, aby jim ženy porozuměly a mohly je v manželství naplňovat.

Muž od své ženy potřebuje:

1. Sexuální naplnění

Muž je v sexualitě často mnohem aktivnější než žena. Když je ve vztahu mezi manželi nějaké napětí a neshody, často to přináší velké těžkosti i do oblasti jejich sexuality. Muž potíže ve vztahu vnímá tím, že není naplněna jeho sexuální potřeba. To znamená, že muž začne hledat důvod vztahových potíží často až poté, co se v jejich sexualitě objeví těžkosti. Žena to mívá spíše naopak. Když se žena trápí nějakou vztahovou těžkostí, odrazí se to i v odmítání sexu.

2. Kamarádku a společníci

Muž potřebuje v ženě najít svého nejlepšího kamaráda, společníka nebo „partáka“. Potřebuje najít ve své ženě spolehlivého a citlivého posluchače. Často si mylně myslíme, že muž tím, že komunikuje mnohem méně než žena, nepotřebuje, aby mu někdo naslouchal. Je to přesně naopak. Pokud je žena moudrá, tak ví, že muži dělá moc dobře, když se zajímá o jeho „mužský“ svět, o jeho práci, o jeho plány apod.

3. Přitažlivý vzhled

Muž se zamilovává pohledem, žena poslechem. Pro muže je vzhled jeho ženy velmi důležitý, protože jeho žena je jeho ozdobou. Ale nestačí, aby se žena snažila být „jen“ krásná. Měla by být i pro svého muže, pro děti, pro své oko-

lí příjemná. S příjemnou a atraktivní ženou po svém boku se muž rád pochlubí a potěší.

4. Příjemný domov

Muž zabezpečuje rodinu, aby měla vše, co potřebuje. Dělá velká rozhodnutí, nese na svých zádech břemeno zodpovědnosti. Proto očekává, že žena jejich domov zahrne péčí, něžností, kreativitou apod. tak, aby v rodině byla příjemná atmosféra. Aby se v rodině dalo volně a radostně „dýchat“.

5. Obdiv a úctu

Muž potřebuje být uznáván a trochu i obdivován. Konec konců je to on, který vychází častěji ze své rodiny ven, kde číhají různé nástrahy světa. V manželské smlouvě, který si snoubenci navzájem vyslovují při svatebním obřadu, je také, kromě lásky a věrnosti, další důležitý slib. Tím je úcta. Moudrá žena má ke svému muži úctu a projevuje ji. A tyto vzorce chování si pak přenesou i děti do svých budoucích rodin.

Na závěr malá rekapitulace:

Muž potřebuje, aby jeho žena byla:

1. Vášnivá manželka
2. Kamarádka
3. Krasavice
4. Hostitelka
5. Obdivovatelka

Radost ze vzájemného naplňování potřeb ve vaší rodině vám přeje

Martina Fürstová – Diecézní centrum pro rodinu

Novinky z Diecézně-misijního mezinárodního semináře Redemptoris Mater

Milí bratři a sestry českobudějovické diecéze!

Jak je již zvykem, snažím se vás několikrát za rok informovat o novinkách z našeho mezinárodního kněžského semináře Redemptoris Mater a o průběhu etap formace ke kněžství našich bohoslovců.

První důležitou informací je, že od března tohoto roku máme v semináři nového otce spirituála. Je jím P. Jan Ábel, který pochází ze Slovenska, konkrétně z Košic. Má 68 let a byl formován v Diecézně-misijním mezinárodním semináři Redemptoris Mater ve Varšavě. V roce 2005 byl vysvěcen na kněze a inkardinován do varšavské diecéze, kde sloužil jako kaplan v několika farnostech. Po 10 letech služby se ze zdravotních důvodů vrátil do své rodné diecéze na Slovensku, kde nadále sloužil s velkým nasazením v různých pastoračních projektech.

I přesto, že jeho zdravotní stav není stoprocentní, jsem velmi rád, že P. Jan přijal roli otce spirituála v našem semináři velmi ochotně. Věřím, že bude našim bohoslovcům sloužit se stejným nasazením, jak tomu bylo u P. Ladislava Prokse, kterému patří velké poděkování za duchovní službu v semináři, kterou vykonával od roku 2018. P. Ladislav přijal v lednu tohoto roku službu administrátora Farnosti Veselí nad Lužnicí, která zůstala neobsazená po přesunu P. Jana Skibiříského do Farnosti Písek. Jsem rád, že se v poměrně krátké době podařilo najít řešení této pro všechny nepředvídané pastorační situace a náhradu za O. Ladislava. P. Jan Ábel již od Velikonoc získává první zkušenosti ve své nové roli, a to k plné spokojenosti formátorů semináře i samotných bohoslovců.

Co se týká etap na cestě formace ke kněžství a studia na Teologické fakultě našich bohoslovců: Giovanni a Standa v květnu ukončili své magisterské studium, Juraj a Davide studium bakalářské.

V sobotu 1. června Giovanni a Standa přijali službu akolyty a na konci června pojedou na mezinárodní setkání do Itálie, kde se rozhodne, na kterém místě ve světě budou v příštím školním roce vykonávat misijní praxi. (Pro připomenutí, v Diecézně-misijních seminářích Redemptoris Mater, kterých je dnes ve světě 120 a jsou rozesety na všech pěti kontinentech, je součástí formace ke kněžství dvouletá misijní praxe podle potřeb evangelizace někde ve světě.).

Juraj přijal na počátku června službu letora.

Aktuální „tablo“ českobudějovického Redemptoris Mater; Foto: archiv Redemptoris Mater

Davide se nachází ve 4. roce formace a 15. června bude přijat mezi kandidáty kněžství.

Mariano, který má za sebou rok na misijní praxi v Santiago de Chile, tj. v hlavním městě státu Chile, bude ještě další rok pokračovat ve své misijní praxi na jihoamerickém kontinentě. Edoardo má za sebou 2. rok studia na Teologické fakultě. Paolo, Riccardo a Paweł absolvovali od září minulého roku intenzivní kurz českého jazyka (20 hod. týdně) na Filozofické fakultě Jihočeské univerzity a po prázdninách by měli začít 1. rok studia na Teologické fakultě.

Na začátku července se bohoslovci jako vždy rozjedou na svou měsíční letní praxi do farností, kde budou pomáhat kněží v pastorační i fyzické práci tam, kde bude potřeba. Letní misijní praxe absolvují bohoslovci většinou ve farnostech v českobudějovické diecézi, ale v minulých letech nebyly výjimkou i zkušenosti ve farnostech jiných diecézí ČR či v zahraničí, např. v Albánii či v Itálii. Minulý rok se nám díky letní praxi dvou našich bohoslovců v Římě podařilo navázat velmi úzký vztah s římskou farností Dobrého Pastýře, která nás mimo jiné přijala v únoru tohoto roku, když jsme byli s bohoslovci na pětidenní pouti po skončení zimního zkouškového období.

Farář této římské farnosti, O. Victor, nám domluvil nocování v rodinách, a dokonce zaplatil letenky. Náš program vypadal tak, že jsme vždy dopoledne navštěvovali nejdůležitější římské baziliky, modlili se u hrodek svatých a odpoledne jsme se účastnili setkání v různých skupinách v jeho farnosti, kde naši bohoslovci hovořili o povolání a dávali svá osobní svědectví. Byl to velmi hezký čas, kdy si seminaristé nejen trochu vyčistili hlavu po náročném období zkoušek, ale kde jsme všichni mohli pár dnů čerpat víru na místech, kde apoštolové Petr a Pavel a tisíce dalších křesťanů v prvních stoletích dali pro Krista své životy. Letní praxe našich bohoslovců jsou tedy velmi prospěšné pro všechny zúčastněné strany, protože nabízejí nová setkání, zkušenosti a možnosti, které vzájemně obohacují. Na závěr chci poděkovat vám všem, kteří se za naše bohoslovce modlíte, a požádat vás, abyste tak činili i nadále, aby tyto mladí muži mohli mít sílu dál pokračovat na cestě za Pánem.

I my na vás pamatujeme v modlitbách. Kromě společné denní modlitby církve, modlitby růžence a slavení eucharistie, máme v semináři každý večer hodinovou adoraci, při které se modlíme na konkrétní úmysly, které nám lidé posílají, a také za naše dobrodince a za celou diecézi. Uvědomuji si stále více, jak je důležité, abychom kromě společné modlitby nezanedbávali ani tu osobní! Být na chvíli s Pánem tak osobně. To je první věc, kterou nám všem ten Zlý chce v této uspěchané době vzít! Jak životně důležité jsou pro církve kláštery a řeholní komunity, kde řeholníci a řeholnice v tichu klečí před Pánem a vyprošují lidským duším Boží milosti! Jsem rád, že také náš seminář může i tímto způsobem formovat mladé muže k osobnímu vztahu s Kristem a přispívat – alespoň v malém – k tomu, aby vyprošoval potřebné milosti všem, kteří je potřebují.

P. Zdeněk Gibiec, rektor semináře

LETNÍ SETKÁNÍ DĚTÍ A MLÁDEŽE 2024 „PROJEKT TAU“

Vážení rodiče, milí kamarádi!

I v letošním roce přicházíme s nabídkou letního setkání pro děti a mládež. Setkání zajišťuje DEMDAAL z.s. ve spolupráci s Římskokatolickou farností Prachatice, Netolice a Strunkovice nad Blanicí. Záštitu nad táborem převzal František Talíř, náměstek hejmana Jihočeského kraje.

Letošní letní setkání dětí a mládeže má název „PROJEKT TAU“. Bude se konat v termínu 28. 7.–7. 8. v rekreačním středisku Eustach, Těmice 91, 394 96. Jedná se o chatkový rekreační objekt (navazující na bývalou hájenku) uprostřed hlubokých lesů poblíž Kamenice nad Lipou. Ubytování je zajištěno v chatkách po 4–6 osobách, pro starší děti pak v podsadových stanech. Po celý pobyt je připraven bohatý program složený ze společných her, soutěží, tvořivých, sportovních a hudebních aktivit, duchovních témat a bohoslužeb.

Všechny podrobnosti kolem DEMDAAL z.s. naleznete na webových stránkách www.demdaal.cz. Na těchto stránkách jsou v elektronické podobě k dispozici také veškeré informace o letním setkání, přihláška a další formuláře.

Protože jsme nezisková organizace, chtěli bychom Vás tímto poprosit o sponzorování naší činnosti, budeme vděční za jakýkoli finanční dar, který je možné zaslat na číslo účtu 235061684/0300 u ČSOB. Samozřejmě pak bude vystavení sponzorské smlouvy. Bude tak umožněna i účast dětem, pro které by setkání bylo obtížně dostupné. Děkujeme za pochopení a vstřícnost.

Kontakt a dotazy k letnímu táboru: Růžena Nováková, tel. 728 375 786, mail: ruzenka@demdaal.cz nebo ruze.nov@seznam.cz

S pozdravem organizátoři setkání

28. 07. 2024 – 7. 8. 2024

PROJEKT TAU

Zhasínající slunce.
Smrtelná mise.
Dobrodružství a víra.
Pomozte nám zachránit svět.

Více info na
demdaal.cz

Letní křesťanský tábor pro děti a mládež

Pouť BIGY „Po stopách raného křesťanství“

Jak se již stalo pravidlem, i během letošních jarních prázdnin zorganizovalo Biskupské gymnázium Jana Nepomuka Neumanna v Č. Budějovicích pouť pro své zaměstnance a přátele školy.

Tentokrát se jednalo o návštěvu především křesťanských památek v Arménii a Gruzii. Kolega Mgr. Bauer sestavil itinerář zahrnující nejhezčí místa obou zemí. Naše cesta začala v Jerevanu, kde jsme strávili pět dní a odtud podnikali výlety. Měli jsme obrovské štěstí na pěkné počasí i úžasnou paní průvodkyni, která se nám snažila předat maximum informací o historii této země a její nezlomné touze po svobodě a míru. Navštívili jsme nejstarší raně křesťanské památky, např. skalní chrám sv. Gegharda, klášter v Khor Virap, kde byl vězněn sv. Gregory nebo horský klášter Tatev, v němž vznikla již ve 14. století jedna z prvních evropských univerzit. To vše bylo umocněno nádhernými výhledy na jezero Sevan či horu Ararat, kterou Arméni stále považují za svou, i když se v současné době nachází na území Turecka.

Ve druhé půli našeho putování jsme se přesunuli do Tbilisi, kde je také soustředěno velké množství křesťanských památek a klášterů, jako třeba Svatý David z Gardeži, Bodbe a Ikalto. Nezapomenutelným zážitkem byla i návštěva původního hlavního města Mtskheta s katedrálou Svetitskhoveli, kde se údajně nachází část Ježíšova roucha. Pouť byla doprovázena duchovním slovem P. Aloise Křišťana, který pro nás sloužil během cesty mše svaté.

Latka byla tentokrát hodně vysoko a bude těžké ji příští rok překonat...

Ing. Michaela Kudláčková

Ararat za rozbřesku, 5 137 m n. m. Vrchol Araratu je trvale pokryt sněhem a ledem a tvoří výraznou dominantu celého kraje. Podle Bible někde v Araratských horách přistála po potopě světa Noemova archa; Foto: Martin Maršík

Úchvatný pohled na klášter Noravank z 12. století. Ve 13. a 14. století se klášter stal rezidencí sjunických biskupů a později kulturním centrem Arménie úzce spojeným s proslulou univerzitou a knihovnou v Gladzoru; Foto: Martin Maršík

Klášter Sevanavank stojící nad jezerem Sevan. Klášter byl založen v polovině devátého století, kdy se Arméni vymaňovali z dvoustoletého arabského podrobení a sílícího vlivu islámu. Klášter se rozkládá ve výšce 1950 m n. m.; Foto: Martin Maršík

Klášter Chor Virap, v pozadí hora Ararat. V chrámu Chor Virap byl vězněn Řehoř Osvětitel, který v kobce prožil 13 let. Po udělení milosti se zasloužil o to, že se Arménie v roce 301 stala první zemí na světě, která přijala křesťanství za své státní náboženství; Foto: Martin Maršík

Páter Alois Křišťan slouží mši svatou v ruinách starého chrámu z 5. století; Foto: Martin Maršík

Společná fotografie všech účastníků poutě; Foto: Martin Maršík